

4. er moet verplicht medisch onderzoek komen onmiddellijk na de arrestatie, vóór de rechtszitting en tussenonderzoek op aanvraag.

Dit Amnesty-dossier is een bevestiging van het rapport² van de Belgische missie naar Baskenland in september 1982 in opdracht van de Liga voor Mensenrechten, waarin de structurele relatie wordt aangegeven tussen de anti-terro-riswetgeving en de schending van fundamentele mensenrechten. Tal van vraagtekens dus op een moment dat Spanje het E.E.G.-ingangskaartje op zak heeft.

J. Vervaele

W. Froentjens, Hoofdstukken uit de criminalistiek, Gouda Quint, 1985

Algemeen gesteld gaat het hier om een goed boek, waarin een ruim overzicht gegeven wordt van de criminalistiek en haar verhouding tot de strafrechtsple-ging.

De historische ontwikkelingen komen goed aan bod en zijn een onontbeer-lijke schakel om de mogelijkheid en de beperktheden van de criminalistiek aan te duiden. De Nederlandse groei naar een gerechtelijk laboratorium — een for-mule die trouwens ook terecht is de meeste andere landen van Europa wordt toe-gepast — heeft wel de aandacht afgeleid van de mogelijkheden geboden door de universiteiten. Deze kunnen, hoewel zij niet organisatorisch naar deze discipli-ne gestructureerd zijn, toch ook een ruime bijdrage leveren bij het uitvoeren van zeer gespecialiseerde onderzoeken.

De klassieke methodes in de criminalistiek worden uitvoerig en zeer dege-lijk beschreven, van optische methodes tot chromatografie en spectometrie.

Wel is het enigszins jammer dat nieuwe ontwikkelingen (b.v. laserstraal-techniek voor opname van vingerafdrukken) niet aan bod komen. Nochtans worden nu b.v. in Groot-Brittannië (Home Office) in dit verband spectaculaire vernieuwingen gerealiseerd. Ook inzake stemvergelijking zijn nieuwe technie-ken operationeel o.m. in het Bundeskriminalamt (Wiesbaden). Meerdere toepassingen zoals de bloedanalyse worden uitvoerig en adequaat be-handeld.

Toch moet vastgesteld worden dat sommige identificatiemethodes, zoals het identificeren van meerdere lijken bij rampen naar Interpol-procedures niet worden vermeld. Van deze Interpol-procedures werd zojuist een nieuw hand-boek opgesteld. De identificatie via tanden of beetsporen zijn nauwelijks be-schreven.

2. Dit rapport 'Baskenland: oefenterrein van de Spaanse democratie — het gemaskerd fran-quisme — Democratische orde versus terrorisme: Liga voor de mensenrechten, Gent, 1984, 36 p., werd opgesteld door VERVAELE, J. en van een voorwoord voorzien door BEKAERT, P. Het rapport is gratis te verkrijgen op volgend adres: Liga voor de mensenrechten, Universiteits-straat, 8 - 9000 Gent.

Ook is het jammer dat technieken die als hulp-indicator kunnen gebruikt worden, zonder daarom enige pretentie als bewijsmiddelen te koesteren, gewoon worden afgeschreven.

Dit is duidelijk te merken als er over het gebruik van speurhonden wordt gesproken.

Al met al dus een waardevol boek. Toch verwacht je er als politieman en/of parketverantwoordelijke duidelijk meer van. Tenzij de term 'Hoofdstukken' uit de titel in beperkende zin moet geïnterpreteerd worden.

W.B.

Duerinck, N., Het spoor van de vervalser, Kofschip - Kring, Hilversum, 1984, 90 p.

Dit boek is zeker de moeite waard om te lezen. Goed samengesteld, logisch geordend, goed geschreven,... allemaal punten die het werk aantrekkelijk maken.

De bibliografische samenstelling legt een brug tussen de generalist en de specialist. Vele hulpmiddelen tot opsporing van vervalsing van kunstwerken en antiek maken het voorwerp uit van gespecialiseerde publikaties. Practici vinden hierin niet steeds hun gading, enerzijds om redenen van ingewikkeldheid en detaillisme, anderzijds om reden van selectieve belangstelling voor aan hun referentiekader aangepast toepassingen.

Ook daarom is dit werk vrij uniek.

Nochtans had ik er graag, en dat in tegenstelling met de aankondiging van de auteur (p. 19), voor deze materie specifiek toegepaste technieken teruggevonden uit de klassieke opsporingsactiviteiten. Toepassingen in buitenlandse laboratoria tonen aan dat b.v. het nemen van vingerafdrukken op en het ficheren van kunstvoorwerpen aangepaste en typische technieken vereisen. Ook was het aangewezen naast anekdotische illustraties een korte fenomeenanalyse aan de inleiding toe te voegen.

W.B.

Dr. M. Zeegers, Psychiatrie, Een handreiking voor juristen en maatschappelijk werkers, Bohn, Scheltema en Holkema 1979

Dit boek van 263 p. wil informatie bieden in een leesbare vorm, waardoor de niet-medicus enig begrip krijgt van het werkterrein van de psychiater en van de psychiatrische patiënten. Het richt zich tot niet-medici en veronderstelt geen voorafgaande medische of psychopathologische kennis. De bedoeling is duidelijk toegang te krijgen tot de psychiatrische vakliteratuur, de psychiatrische rapporten te kunnen verstaan en beoordelen. De auteur is dus zeer ambitieus in zijn opzet. Naast de te verwachten beschrijvende hoofdstukken over de zeer klassieke psychiatrische stoornissen ontmoet de lezer hoofdstukken over 'de psychiater', 'de patiënten van de psychiater' of 'geen afwijkingen (gezondheid en norm/psychische stoornissen bij gezonden)'. Andere hoofdstukken zijn gewijd aan de